

Annem

– Kazım Doğan · 25 Mart 2011

Sana söz annem,artık ağlamayacağım hüzünden...

Ya da giden sevgilinin ardından,

Benim için üzölme ne olur

Dökme ben üzölüyorum diye ardımdan gözyaşı,

Gökyüzü bulutlarını boşaltsa da üzerime,

Şimşekler çaksa da yüreğimde,

Kurumasa da gözümdeki yaşlar

Yine de ağlamayacağım,

Üzölme , kurbanım o gözündeki yaşlara

Benim için ağlama annem...

Benim için ağlama...

Sana söz ;

dokunaklı türkölere,

Şarkıların o iç burkan nağmelerine,

Ve kemanın dokunaklı sesine de ağlamayacağım...

Siyah beyaz türk filmlerine de ağlayamacak yüreğim...

Ya da köşede üstü başı yırtık

masumca ağlayan bir çocuğun bakışlarına...

içim yansa da annem ağlamayacağım...

Ne olur üzölduğümü sanıp

Gözyaşlarını dökme

Dayanamam kurbanım o gözündeki yaşlara

Benim için üzölme annem,

Benim için üzölme ağlama...

Acılar çeksem de nasırlaşmış yüreğimle,

Vız gelir çekeceklerim,çektiklerimin yanında,

Hiçbir şey artık daha büyük acı veremez bana...

Sen üzölme ben her acıyı alt ederim,

Böler, parçalar yenerim,

Yenerim annem...

Yalnız kalsam da orman ıssızlığında,

kan ağlasa da ülkemde insanlar,

işsiz gezse de delikanlılar,
sevdikleriyle yuva kuramasa da sevenler...
kadınlar vurulsa da ülkemde namus uğruna
ağlamayacağım,
sen üzülme anne...
Yeter ki üzülme...

O gözlerimdeki nemi an/nem
o akan benim değil
ülkemin gözyaşları annem,
Güçsüzün , işçinin memurun
gözyaşları
Düş peşime annem
Kovalım ülkemden bu Firavunları
Bize dar ettiler
Onlara da dar edelim dünyaları...

(Anamı ağlattınız, Esnafı ağlattınız, ülkemi ağlattınız ulan
Artık buna duyarsız kalamam...)
17.03.2011
Kazım DOĞAN